

عنوان مقاله:

بررسی تطبیقی حیوانات اساطیری در شاهنامه ی فردوسی و رامایانای والمیکی

محل انتشار:

سومین کنفرانس بین المللی شرق شناسی - فردوسی و فرهنگ و ادب پارسی (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

مهدی رحیمی - استادیار ادبیات تطبیقی و عضو هیئت علمی گروه زبان و ادبیات فارسی، دانشگاه حکیم سبزواری، سبزوار، ایران

سیده نرگس موسوی - دانشجوی کارشناسی ارشد زبان و ادبیات فارسی گرایش ادبیات تطبیقی، دانشگاه حکیم سبزواری، سبزوار، ایران

خلاصه مقاله:

اسطوره را روایتی پیشاتاریخی از باورهای کهن انسان در باره خود، آفریدگار، عالم طبیعت و ماورای طبیعت دانسته اند که با کاربست زبانی رمزگونه و نمادین به تبیین آیین ها و قواعد اجتماعی و اخلاقی می پردازد و جلوه هایی از فرهنگ یک ملت را نمود می دهد؛ هم از این رو، اسطوره ها و باورهای اساطیری خاستگاه هنر و آبخور آفرینش های ادبی هستند و فرهنگ و تمدن هر ملتی ریشه در اسطوره های آن ملت دارد. بررسی ساختار روایی اسطوره، پژوهنده را به مولفه هایی گونه گون رهنمون می شود؛ یکی از مولفه های برجسته در ساخت اساطیر، بهره مندی از نمادها و تصاویر حیوانی است. در این میان، بازجست این موضوع مهم در ادبیات دو ملت ایران و هند به واسطه ی اشتراکات فرهنگی، زبانی، قومی و نژادی، کاری ارزشمند شمرده می شود. در جهان اساطیری دو تمدن کهن ایران و هند مضامین مشترک و نمادها، نشانه ها و رمزهایی همسان وجود دارد. پژوهش پیش رو با فرض وجود مضامین مشترک میان حماسه های ملی ایران و هند: شاهنامه فردوسی و رامایانای والمیکی، به بررسی تطبیقی حیوانات اسطوره ای در این دو اثر پرداخته است؛ رویکرد این پژوهش تحلیلی- تطبیقی است و به باور نگارندگان، هرگاه یک اثر ادبی در کنار اثری دیگر مورد ارزیابی و تطبیق قرار گیرد، معنایی عمیق تر و دقیق تر را به نمایش می گذارد. نتایج این پژوهش حاکی از برخی همسانی ها به واسطه ی اشتراکات فرهنگی- تمدنی و برخی تفاوت ها به واسطه زیستبوم متفاوتی است که فردوسی و والمیکی در راستای پردازش حماسه ها و داستان ها و نقش اساطیری حیوانات از آن بهره برده اند.

کلمات کلیدی:

اسطوره، حماسه، حیوانات اساطیری، شاهنامه، رامایانا

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1169790>

